

Arrest

nr. 333 965 van 8 oktober 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 7 november 2023 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 13 november 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 17 april 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Afghaanse origine en verklaart u geboren te zijn op [...] augustus 2000 in Chahardey dorp, in het Ghorband district in de provincie Parwan.

U bent een soennitisch moslim, ongehuwd maar verloofd. U heeft drie zussen en één broer. Toen u ongeveer vier jaar oud was verhuisde u met uw gezin van Chahardey te Parwan naar Pul-e-Chomri in de provincie Baghlan. Uw vader werkte voor uw geboorte voor de voormalige Afghaanse overheid en toen hij in

Pul-e-Chomri woonde gedurende een periode (tot 2015) in Kelaghu als bewaker voor het hoofdkantoor van een Turks bedrijf dat in opdracht van de Amerikanen Afghaanse wegen herstelde. Toen dorpelingen in Chahardey, waaronder uw paternale neven (zonen van uw paternale tante) besloten om in uw geboortedorp een controlepost van de Afghaanse lokale politie (ALP) op te richten, besloot uw vader in 2015 alleen naar Chahardey terug te keren om er als lokale politiecommandant aan de slag te gaan. U en de rest van uw gezinsleden bleven in Pul-e-Chomri wonen, waar u tot de twaalfde graad naar onderwijs volgde. Na het beëindigen van uw middelbare studies verhuisde u met de rest van het gezin in 2019 van Pul-e-Chomri terug naar Chahardey, waar u zelf vanaf de zomer van 2019 bij de lokale ALP in dienst te trad. U werkte er tot vlak voor de machtsovername van augustus 2021 voor de ALP in uw eigen ouderlijk huis, dit als lijfwacht voor uw vader.

Begin 2020 ontving uw vader een dreigtelefoon van de taliban waarbij geëist werd dat hij zijn werk voor de ALP zou stopzetten en Chahardey moest verlaten. Indien hij hier geen gehoor aan zou geven zouden de taliban u als zijn zoon vermoorden. Uw vader besloot de bedreigingen van de taliban naast zich neer te leggen en verder voor de ALP in Chahardey te werken. Even voor de machtsovername verlieten u, uw vader en de rest van uw gezin in augustus 2021 Chahardey en vertrokken jullie naar uw maternale familie te Kabul. Twee dagen na de machtsovername, rond 17 augustus 2021, verliet u samen met uw vader Afghanistan en reisden jullie door naar Iran waar jullie bij uw maternale tante in Teheran gingen inwonen. De rest van de gezinsleden bleven bij uw maternale familie in Kabul wonen, waar zij tot op heden verblijven. Na ongeveer één maand in Teheran te hebben gewoond reisde u alleen verder van Iran naar Turkije waar u ongeveer één jaar in een matrassenfabriek werkte om er de rest van uw reisweg te bekostigen. Uw vader bleef intussen bij uw maternale tante in Teheran wonen, waar hij tot op heden verblijft. U vertrok alleen verder van Turkije via Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u op 4 november 2023 aankwam. U diende in België op 7 november 2023 een aanvraag om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: de elektronisch 'taskara' van uzelf en uw vader A. W. S. (kopieën), foto's van uw vader en uzelf met wapenuitrusting en van andere gewapende personen (kopieën), werkattesten van uw vader voor een Turks bedrijf (kopieën) en de Belgische verblijfskaart van uw paternale oom A. (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest bij uw terugkeer naar Afghanistan door de taliban vermoord te worden omdat u ongeveer twee jaar van de zomer van 2019 tot augustus 2021, vlak voor de machtsovername - voor de Afghaanse lokale politie (ALP) in Chahardey werkte. U werkte voor de ALP als lijfwacht van uw vader. Daarnaast vreest u ook door de taliban vermoord te worden als zoon van uw vader omdat hij van 2015 tot in augustus 2021 als lokaal politiecommandant in Chahardey tewerkgesteld was (CGVS p.22-24). Daarnaast zou uw vader voor uw geboorte voor de voormalige Afghaanse overheid gewerkt hebben (CGVS p.44) en gedurende een periode tot 2015 bij een Turks bedrijf voor de Amerikanen (CGVS p.22) aan de slag geweest zijn. U kan het CGVS hier niet van overtuigen omwille van de volgende redenen:

1. U kan niet aannemelijk maken dat u zelf voor de lokale Afghaanse politie (ALP) werkte. Het CGVS verwacht dat u voldoende kennis heeft over uw eigen beroepsprofiel gezien uw verklaringen dat u ongeveer twee jaar - van de zomer van 2019 tot augustus 2021 - voor de lokale Afghaanse politie werkte. Het CGVS kan redelijkerwijs verwachten dat u hierdoor doorleefd en gedetailleerd over uw jobprofiel kan vertellen, wat niet het geval is. Hoewel u wat algemene generieke informatie zoals de namen van enkele lokale functionarissen bijvoorbeeld de naam van de gouverneur van Parwan en het districtshoofd - kan opnoemen (CGVS p.19) en ook weet hoe u van een Kalasnikov moet gebruiken (CGVS p.31) - wat niet ongewoon is gezien de Afghaanse maatschappij over de jaren heen met zowel Russische als Amerikaanse wapens overspoeld werd - reikt uw kennis niet veel verder dan dit. Uw verklaringen over uw eigen jobprofiel geven, wanneer het CGVS hierover verder doorvraagt, bovendien blijk van een niet-doorleefd karakter.

- U blijkt opvallend onwetend over de veiligheidssituatie in uw geboorteregio. Uw verklaring dat u met uw voltallig gezin in 2019 vanuit Pul-e-Chomri in de Baghlan provincie naar Chahardey in de provincie Parwan terugkeerde omdat de veiligheid in uw geboortedorp Chahardey opnieuw onder de controle van de voormalige Afghaanse overheid lag, kan niet overtuigen (CGVS p.17-18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat de Ghorband vallei waarin ook uw geboortedorp Chahardey lag niet onder de controle van de voormalige Afghaanse overheid stond maar een gecontesteerd gebied was dat regelmatig door aanvallen van de taliban geteisterd werd (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Meer nog, u beaamt in uw persoonlijk onderhoud dat de taliban van zeer dichtbij

- in het naburige dorp Sakou op zo een 10 minuten met de auto van Chahardey - opereerden. Vanuit de nabije omgeving van Chahardey zouden zij aanvallen op uw geboortedorp, waaronder op uw ouderlijk huis waarin uw controlepost gevestigd was, uitgevoerd hebben (CGVS p.20 en p.38-39). Dat u met het voltallige gezin in 2019 aldus van Pul-e-Chomri naar Chahardey verhuisde en in uw voormalig ouderlijk huis ging wonen biedt gezien de enorme risico's die hiermee gepaard gingen geen enkele logica. Zeker niet gelet op uw verklaringen dat u en uw gezinsleden in 2003 uit Chahardey gevlucht waren vanwege de onveilige situatie (CGVS p.25), alsook gegeven uw verklaring de taliban er uw ouderlijk huis in brand staken (CGVS p.47).

Uw verklaringen over uw geboorteregio geven een ingestudeerde en niet-doorleefde indruk. Hoewel u de namen van enkele namen van lokale Afghaanse politiecommandanten in uw regio kan benoemen, komt uit uw verklaringen naar voren dat u over de meeste lokale politiecommandanten niet kan zeggen in welke controleposten in uw regio zij gestationeerd waren (CGVS p.28). U moet aan het CGVS toegeven dat u enkel op de hoogte bent van de namen van lokale politiecommandanten omdat u sommige ALP-leden en uw vader over hen hoorde praten (CGVS p.37). Daarnaast, hoewel u enkele dorpen in de nabije omgeving van Chahardey kan opsommen, geeft u aan het CGVS ook toe dat er mogelijks nog andere dorpen dan deze dichter bij uw geboortedorp kunnen liggen (CGVS p.9). Als uitleg voor uw beperkte kennis over uw geboortestreek stelt u dat u in de twee jaar voor de machtsovername wel in Chahardey woonde maar door de onveilige situatie in uw regio nooit uw geboortedorp verliet. Dat u vervolgens benadrukt dat u de dorpen die u opsomt rond Chahardey eveneens enkel van horen zeggen kent (CGVS p.9) en er nooit zelf naar toeging, geeft opnieuw blijk van het ingestudeerde en niet-doorleefde karakter van uw verklaringen.

Bovendien moet opgemerkt worden dat u als lokaal politieagent opvallend onwetend blijkt over de veiligheidssituatie in uw geboorteregio vlak voor de machtsovername in augustus 2021. U kan vreemd genoeg niet zeggen of uw eigen provincie Parwan enkele dagen dan wel enkele weken voor de machtsovername te Kabul van 15 augustus 2021 in handen van de taliban viel (CGVS p.9). Dat u als lokaal politieagent niet weet wanneer Parwan in handen van de taliban viel, hoewel u ongeveer twee jaar, nl. tot vlak voor de machtsovername, voor de ALP in Chahardey tewerkgesteld was (CGVS p.17) ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ten zeerste. Bovendien biedt het geen logica dat u zelf nog tot augustus 2021 in Chahardey woonde (CGVS p.8), gezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat uw district Ghorband/Siyagird net als drie andere districten van Parwan, namelijk Sheikh Ali, Sorkh Parsa en Shinwari reeds vanaf 10 juli 2021 in handen van de taliban viel (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

- Uw verklaringen over uw opleiding bij de Afghaanse lokale politie overtuigen niet. U heeft amper kennis over hoe u zich bij de ALP in uw regio kon registreren. U verklaart dat u met uw vader naar het provinciaal politiekantoor van de Afghaanse lokale politie in Siyagird ging om u bij de ALP te registreren. Gevraagd meer uitleg te geven over hoe uw registratie bij de ALP er precies aan toeging, geraakt u niet verder dan enkele vage verklaringen dat u uw voornaam en familienaam gevraagd werden en u uw geboorteplaats, leeftijd en gevolgde studies moest opgeven (CGVS p.29). Wanneer het CGVS u vraagt om meer in detail te treden over uw registratie bij de ALP komt opnieuw het niet-doorleefde karakter van uw verklaringen naar voren. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen idee heeft welke documenten u nodig had voor uw registratie bij de ALP (CGVS p.29).

Als uitleg voor uw opvallende onwetendheid hierover stelt u vreemd genoeg dat er buiten voornoemde gegevens bij uw registratie geen andere zaken gevraagd werden en u niets anders nodig had. Voorts geeft u als uitleg dat niet u maar uw vader uw documenten regelde (CGVS p.29). Uw verklaringen over uw registratie kunnen niet overtuigen. Tegenstrijdig aan uw verklaringen blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat rekruten, voordat zij bij de ALP aan de slag konden gaan, meestal door lokale shura's genomineerd werden en dat dorpsoudsten voor hun registratie garant stonden. Volgens deze informatie werden nieuwe rekruten bij de ALP bij een aantal Afghaanse overheidsdiensten zoals bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, de Afghaanse inlichtingendiensten (NDS) en het lokale districtshuis doorgelicht, waarna zij biometrisch geregistreerd werden. Verder werden nieuwe rekruten bij hun registratie aan diverse medische controles onderworpen en getest op het gebruik van verdovende middelen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u bij de ALP kon toetreden zonder dat u aan dergelijke registratieprocedures

onderworpen werd, noch dat u hierover enige achtergrondkennis bezit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Uw verklaringen inzake uw taken als lijfwacht voor de commandant van de ALP bieden geen logica. Volgens uw verklaringen werkte u bij de ALP als persoonlijke lijfwacht van uw vader die zelf als lokale politiecommandant in Chahardey tewerkgesteld was. Het was uw hoofdtaak bij de ALP als lijfwacht van uw vader om hem als uw commandant steeds op alle locaties waar hij ging te begeleiden en voor zijn veiligheid in te staan. Zo beschermde u hem bijvoorbeeld als hij om munitie ging of de salarissen ophaalde (CGVS p.37-38). Uw vader zou als lokale politiecommandant tot wel vier keer per week buitenshuis op pad gegaan zijn waarbij hij onder andere de twee ALP-controleposten waarvoor hij verantwoordelijk was in de bergen bezocht of naar de stad ging (CGVS p.42).

Wanneer het CGVS u de kans geeft dieper uit te wijden over uw eigen taken bij de ALP, moet u toegeven dat u eigenlijk amper uw taken als lijfwacht bij de Afghaanse lokale politie diende uit te voeren. U benadrukt dat u slechts in uitzonderlijke gevallen met uw vader op locaties meeging en u meestal gewoon thuis bleef om voor het huis en de familie te zorgen (CGVS p.37 en p.42). Meer nog, u verklaart dat het u eigenlijk niet toegestaan werd om met hem op locatie mee te gaan. Het werd u zelfs door uw vader niet toegelaten om uw ouderlijk huis te verlaten, dit uit angst dat u iets zou overkomen bij een aanval of bomaanslag van de taliban (CGVS p.37-38). Dat u als persoonlijke lijfwacht bij de ALP tijdens de meest onzekere veiligheidsmomenten uw vader als commandant in de steek zou gelaten hebben en gewoon thuis zou gebleven zijn, biedt geen enkele logica. Er kan immers vanuit gegaan worden dat u als persoonlijke lijfwacht steeds aan de zijde van uw commandant stond om hem te begeleiden en hem met uw leven te beschermen, zeker gezien uw verklaringen dat dit uw kerntaak bij de ALP vormde (CGVS p.37-38).

Voorts is het vreemd dat u ook uw andere taken als lokaal politieagent amper moest uitvoeren. In tegenstelling tot alle andere politieagenten van uw eenheid moest u zelf opmerkelijk genoeg niet deelnemen aan de aanvallen die uw ALP-eenheid op de taliban uitvoerde (CGVS p.37). Daarnaast diende u - in tegenstelling tot de rest van uw lokale politie-eenheid - uw taak om elke dag gedurende 12 uur in uw eigen controlepost te patrouilleren evenmin te vervullen. Volgens uw verklaringen diende u zelf in uw eigen controlepost/ouderlijk huis slechts 1 of 2 uur per dag te patrouilleren en werd u enkel bij uitzondering naar één van de twee controleposten in de bergen gestuurd om er de bewaking voor uw rekening te nemen (CGVS p.37). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen. Dat u gedurende twee jaar lang systematisch noch uw hoofdtaak, noch uw neventaken voor de ALP moest uitvoeren is geenszins aannemelijk.

- Wanneer het CGVS u de kans biedt om meer details te geven over de incidenten die u als lokaal politieagent met de taliban meemaakte, blijken uw verklaringen hierover vaag en niet-doorleefd. Vooreerst bent u niet eenduidig over uw betrokkenheid als lokaal politieagent bij enige gevechten tegen de taliban. Enerzijds verklaart u dat u niet toegelaten werd om deel te nemen aan gevechten met de taliban (CGVS p.37) en het u zelf niet toegestaan werd uw ouderlijk huis/ouderlijk huis/controlepost te verlaten (CGVS p.42). Anderzijds vertelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u als lokaal politieagent toch een drietal keer met uw eenheid tegen de taliban meevocht (CGVS p.38). Het roept vragen op dat u de taliban tijdens deze gevechten echter nooit zelf zag (CGVS p.38). Wanneer het CGVS u vraagt om meer details te geven over één van de aanvallen waarbij u als lokaal politieagent aanwezig was, geraakt u niet verder dan enkele vage verklaringen dat de aanval in uw controlepost van vijf uur 's avonds tot elf of zelfs tot één uur 's nachts duurde, twee talibanleden gedood werden en uw controlepost steun van hoofdcommandant M. ontving (CGVS p.39). Uw vage verklaringen over dit incident kunnen niet overtuigen. Van iemand die toch beweert dat hij gedurende twee jaar zou ingestaan hebben voor de veiligheid van zijn eigen geboortedorp, kan nochtans verwacht worden dat hij meer gedetailleerd over incidenten die hij in zijn eigen controlepost meemaakte in detail kan vertellen. De vaststelling dat dit bij u als dusdanig niet het geval is, ondergraaft uw beweerde tewerkstelling bij de lokale Afghaanse politie verder.

- Verder kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over het shiftsysteem binnen uw politie-eenheid en uw persoonlijke verlofregeling bij de ALP. Volgens uw verklaringen bestond uw eigen lokale politie-eenheid uit 15 personen en was het patrouillesysteem in uw team zodanig georganiseerd dat er steeds door een aantal lokale politieagenten van uw team gedurende twaalf uur gepatrouilleerd werd en dat deze daarna door anderen afgewisseld werden voor de volgende shift die eveneens twaalf uur duurde (CGVS p.34-36). U verklaart dat er in uw ALP-team steeds 8 personen voor de bewaking van de twee controleposten in de bergen instonden en daarnaast steeds minimum 3 personen verantwoordelijk waren voor de bewaking van de drie verschillende bewakingsposten in uw ouderlijk huis. Dat er op deze wijze na de shiftwissel slechts vier resterende ALP-leden instonden voor de beveiliging van de vijf bewakingsposten - twee in de bergen en drie in uw huis - biedt ook al geen enkele logica, zeker gezien de onzekere veiligheidssituatie en de aanvallen van de taliban in uw geboorteregio (CGVS p.34-36). Voorts moet opgemerkt worden dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u als ALP-lid nooit enig verlof kreeg omdat u in uw ouderlijk huis gestationeerd was (CGVS p.42). Er kan niet vanuit gegaan

worden dat u als lokaal politieagent twee jaar lang non-stop zonder enige verlofperiodes voor de ALP aan de slag was, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt.

- Tenslotte blijkt uit COI informatie waarover het CGVS beschikt dat de financiering van de ALP in Afghanistan reeds op 30 september 2020 beëindigd werd en dat de ALP tijdens hetzelfde jaar ontbonden werd (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hierdoor biedt het geen logica dat u zonder financiële tussenkomsten nog ongeveer tien maanden na de stopzetting van de financiering en ongeveer zeven maanden na de ontbinding van de ALP nog bij de Afghaanse lokale politie in Chahardey tewerkgesteld en uitbetaald zou geweest zijn.

2. U kan niet aannemelijk maken dat u door de taliban vervolgd zal worden omdat uw vader als politiecommandant voor de ALP in Chahardey tewerkgesteld was (CGVS p.22-24). Voorts zou hij voor uw geboorte eveneens voor de voormalige Afghaanse overheid gewerkt hebben (CGVS p.44) en een tijdlang, tot 2015, als bewaker voor een Turks bedrijf in opdracht van de Amerikanen aan de slag geweest zijn (CGVS p.22). Er kan redelijkerwijze eveneens van u verwacht worden dat u een zekere kennis heeft over het jobprofiel van uw vader en u in staat bent te antwoorden op een aantal essentiële kennisvragen hierover en deze op doorleefde wijze kan toelichten, wat niet het geval is.

- Vooreerst moet opgemerkt worden dat u bij de DVZ (DVZ, Verklaring CGVS, d.d. 19 september 2024) nergens vermeldt dat uw vader voor zijn job bij de ALP, reeds voor een buitenlands bedrijf werkte, noch dat hij voor uw geboorte voor de voormalige Afghaanse overheid tewerkgesteld was. Het is pas tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u voor het eerst verklaart dat uw vader voor 2015 als bewaker tewerkgesteld was op het hoofdkantoor van een Turks bedrijf dat in opdracht van de Amerikanen de Afghaanse wegen herstelde. Hierbij dient u enkele werkattesten van uw vader in (documenten 2 en 3). Wanneer het CGVS hier dieper op ingaat valt het op dat u hier amper enige andere informatie over kan verstrekken. Zo kan u de naam van het Turkse bedrijf waarvoor uw vader tot 2015 werkte niet benoemen en weet u niet in welk jaar uw vader voor dit bedrijf begon te werken. U kan verder niet zeggen of dit Turkse bedrijf in onderaanneming voor een ander Amerikaans bedrijf werkte of dat zij herstellingen van het Afghaanse wegdek voor het Amerikaanse leger uitvoerde (CGVS p.42-43). U heeft evenmin enig idee waar in Kelaghu het Turkse bedrijf van uw vader gevestigd was (CGVS p.43).

Voorts, wanneer u op het einde van uw persoonlijk onderhoud de kans krijgt om meer informatie te geven over de foto's waarop uw vader met een wapen en camouflagevest in het gezelschap van uw paternale ooms staat (document 1), geraakt u niet verder dan dat u met deze foto wil aantonen dat uw vader in een ver verleden reeds eerder voor de Afghaanse overheid heeft gewerkt. Uw verklaringen hierover overtuigen evenmin. Dat u pas voor het eerst op het einde van uw persoonlijk onderhoud vermeldt dat uw vader reeds voor uw geboorte voor de voormalige Afghaanse overheid werkte roept vragen op. U heeft ook geen idee wanneer de door u getoonde foto genomen werd. Bovendien, wanneer het CGVS u vraagt welke job uw vader dan voor uw geboorte voor de voormalige overheid uitvoerde, kan u hierop geen antwoord geven (CGVS p.44). Ter vervollediging moet opgemerkt dat de foto die u indient ter staving van uw verklaringen dat uw vader tijdens deze periode voor de voormalige overheid werkte en hierbij een kogel in zijn been kreeg, niet kan overtuigen. Op voornoemde foto staat enkel een been afgebeeld waarop een rond litteken te zien is (document 4). Uit dit beeld kan niet afgeleid worden dat uw vader effectief in het verleden voor de voormalige Afghaanse overheid werkte noch dat hij tijdens deze periode effectief in het kader van het oefenen van zijn job neergeschoten werd.

Ter verdediging van uw povere kennis over de eerdere jobprofielen van uw voornoemde vader stelt u dat u er zich amper iets over herinnert omdat u te jong was (CGVS p.43) en zelfs nog niet geboren was (CGVS p.44). Rekening houdend met het belang van de jobprofielen van uw voornoemde vader, die aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, vormt uw jonge leeftijd echter geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis aangezien u uw aanvraag op internationale bescherming op dit moment indient. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u naliet om zich terdege bij uw familieleden over deze jobprofielen van uw vader te informeren, hoewel u stelt dat u tot op dit moment zowel met uw gezinsleden om de twee weken in contact staat (CGVS p.15).

- Verder roepen uw verklaringen over het jobprofiel van uw vader bij de ALP vragen op. Wanneer u gevraagd wordt waarom uw vader in Chahardey in 2015 onmiddellijk als lokaal politiecommandant aangeduid werd zonder dat hij enige ervaring had - hij werkte voordien immers enkel een tijd als portier en woonde sinds 2003 in Pul-e-Chomri - geraakt u niet verder dan dat uw paternale neven, de zonen van uw paternale tante besloten om in Chahardey de wapens tegen de taliban op te nemen (CGVS p.43-44). Uw verklaringen inzake mogelijke betrokkenheid van uw neven bij de ALP-afdeling in Chahardey geven geen afdoende uitleg waarom uw vader dan direct als hoofd van de lokale ALP-afdeling aangeduid werd. Bovendien verklaart dit evenmin waarom uw vader zou toegestaan hebben dat de ALP in het ouderlijk huis te Chahardey een lokale controlepost opgerichtte waar hij later met zijn volledige gezin naar toe verhuisde gezien de aanvallen die de taliban er op de controlepost in uw ouderlijk huis uitvoerden. Meer nog, volgens uw verklaringen hadden de taliban uw ouderlijk huis te Chahardey reeds in 2003 in brand gestoken (zie supra).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf blijkt overigens dat personen die vroeger tot de voormalige overheid en de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Volgens uw verklaringen werd uw vader éénmalig begin 2020 door de taliban via een onbekend nummer telefonisch door de taliban bedreigd, hierbij vroegen zij hem om met zijn job bij de ALP te stoppen en Chahardey te verlaten. Indien hij dit niet deed zouden zij u, als zijn zoon naar het leven staan (CGVS p.23). Uit niets van uw verklaringen blijkt dat de taliban u of uw vader nog na begin 2020 bedreigden, wat vragen oproept waarom zij hem of u op dit moment zouden viseren.

Het roept vragen op waarom de taliban u en niet uw vader rechtstreeks zouden bedreigen. Dat zij niet zozeer hem maar u begin 2020 naar het leven zouden staan biedt geen logica gezien uw verklaringen dat hij een lokaal politiecommandant was en een leidinggevende rol had. Wanneer hierover dieper doorgevraagd wordt, valt het op dat u bovendien geen enkel idee heeft of uw vader reeds vóór begin 2020 door de taliban bedreigd werd (CGVS p.47-48). Uit niets van uw verklaringen blijkt dat u zich over eerdere bedreigingen van de taliban aan het adres van uw vader terdege geïnformeerd heeft, dit hoewel u op dit moment nog steeds met uw familieleden in contact staat (CGVS p.15) en u het jobprofiel van uw vader bij de ALP aanhaalt als één van uw redenen voor vervolging. Er moet opgemerkt worden dat uit niets van uw verklaringen blijkt dat de taliban uw vader op dit moment viseren. U geeft toe dat de dreigtelefoon van begin 2020 de enigste bedreiging is waar u weet van heeft (CGVS p.47-48), dit hoewel uw vader van 2015 tot en met augustus 2021 als lokale politiecommandant in Chahardey tewerkgesteld was (CGVS p.23). U benadrukt dat uw vader na deze dreigtelefoon het nummer dat hem belde blokkeerde en dat er nadien geen andere bedreigingen meer waren (CGVS p.47-48).

Bovendien moet opgemerkt worden dat u niet eenduidig bent over de recente verblijfplaats(en) van uw vader. Vooreerst stelt u in januari 2024 bij uw Verklaring bij DVZ (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 2 januari 2024, punt 13) dat uw ouders op het moment van uw DVZ verklaring in Herat verbleven. Dat u vervolgens in september 2024 bij DVZ bij de voorbereiding van uw CGVS onderhoud (DVZ, CGVS Vragenlijst, d.d. 19 september 2024, punten 5 en 8) verklaart dat u met uw vader reeds in augustus 2021 na de machtsvername Afghanistan verliet en naar Iran vertrok en hij daar sindsdien woonde roept vragen op. Dat u hieraan toevoegt dat uw vader in Iran vermist geraakte en u vreest dat hij naar Afghanistan gedeporteerd werd en daar gedood werd is opvallend. Vervolgens geeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud toe dat u dit enkel zo bij DVZ verklaarde omdat u uw vader in Teheran even gedurende een week niet kon bereiken, dit omdat hij door de Iraanse politie opgepakt was. U verklaart dat uw vader opnieuw vrijgelaten werd nadat hij de Iraanse politie smeergeld gaf en hij op dit moment nog steeds bij uw maternale tante in Teheran woont (CGVS p.48). Uw wisselende verklaringen over de huidige verblijfplaatsen van uw vader en zijn verdwijning doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

3. Uw verklaringen over uw eigen vervolgingsfeiten kunnen evenmin overtuigen. Wat uw eigen situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U haalt verder geen aannemelijke vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Dit blijkt nog verder uit de volgende bevindingen:

3. Uw verklaringen over uw eigen vervolgingsfeiten kunnen evenmin overtuigen. Wat uw eigen situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U haalt verder geen aannemelijke vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Dit blijkt nog verder uit de volgende bevindingen:

3. Uw verklaringen over uw eigen vervolgingsfeiten kunnen evenmin overtuigen. Wat uw eigen situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U haalt verder geen aannemelijke vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Dit blijkt nog verder uit de volgende bevindingen:

Zo benadrukt u dat er nooit enige persoonlijke incidenten tussen u en de taliban waren (CGVS p.48). De taliban zouden u slechts éénmalig onrechtstreeks begin 2020 via een dreigtelefoon aan uw vader bedreigd hebben (CGVS p.23 en p.47-48 en zie supra). Voorts heeft u hierbij geen idee welke talibanleden u en uw vader bedreigden en geraakt u niet verder dan dat het taliban waren (CGVS p.47). Bovendien geeft u toe dat er sinds dit dreigtelefontje begin 2020 geen andere bedreigingen van de taliban aan uw adres, dat van uw vader of ten opzichte van uw andere familieleden waren. Meer nog, volgens uw verklaringen wonen

meerdere van uw familieleden op dit moment bij uw maternale tante te Kabul (CGVS p.13), waar er sinds uw vertrek geen incidenten gebeurden (CGVS p.48). Hoewel de Taliban de mogelijkheid heeft om uw familieleden te bedreigen - zeker nu zij na de machtsovername gans Afghanistan controleren, blijkt uit niets van uw verklaringen dat zij dit echter doen. Hierdoor kan niet aangenomen worden dat de Taliban u, uw vader of uw familieleden op dit ogenblik viseren of naar het leven staan.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

4. De overige niet besproken documenten die u neerlegt ter staving van uw dossier kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Vooreerst bieden de taskara's van uzelf, uw vader enkel een indicatie van uw en zijn identiteit en nationaliteit (documenten 9 en 10). De documenten die u neerlegt, waaronder het werkatteest en de werkbadge van uw vader bij het Turkse bedrijf (documenten 2 en 3), de foto's van u en uw vader samen (document 11), de foto's van uzelf in militair uniform (document 5), en van andere personen in militaire uitrusting (documenten 6 en 7), waaronder één foto waarop ook uw vader afgebeeld staat (document 7B) hebben slechts bewijswaarde hebben in zoverre deze gepaard gaan met een coherent en doorleefd vluchtrelaas, wat hier niet het geval is. Het zijn bovendien kopieën, geen originelen, waarvan de bewijswaarde überhaupt zeer beperkt is, gelet op het gemakkelijk te manipuleren karakter ervan. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf

Voorts moet wat betreft de Belgische verblijfskaart van uw paternale oom A. S. (document 12) opgemerkt worden dat dit document enkel een indicatie van zijn eigen nationaliteit en verblijfsstatus biedt. In zoverre u aanhaalt dat uw paternale oom in België als vluchteling erkend werd (CGVS p.15-16, dossier niet terugvonden in het intern CGVS systeem, wel paternale neef CGVS 11/17217 S., A. M.), dient te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van de verzoeker.

Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Tot slot, naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev_en_de_EUAA_Afghanistan_Country_Focus_van_november_2024, blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede

waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van

de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft

hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland.

Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het

Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Er is bovendien vastgesteld dat u zeker tot minimum uw 21 jaar in Afghanistan verbleven heeft (DVZ, Inschrijving, d.d. 7 november 2023) waaruit kan worden afgeleid dat u volledig in Afghanistan gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. U geeft aan dat u Chahardey dorp geboren bent en achtereenvolgens in Pul-e-Chomri en Chahardey woonde, dit tot aan uw vertrok uit Afghanistan in augustus 2021 (CGVS p.7-8). U volgde er gedurende twaalf jaar onderwijs in Pul-e-Chomri waardoor aangenomen kan worden als Afghaans burger gedurende jaren in uw lokale gemeenschap actief was. Verder verklaart dat u soennitisch moslim bent en zowel in België als in Afghanistan bidt, de ramadan volgt en de koran leest (CGSV p.12). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan volledig gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Daarom kan niet worden aangenomen dat u - na uw verblijf in België - totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. U heeft nog steeds regelmatig contact met uw familieleden in Afghanistan (CGVS p.15). Bovendien wonen uw gezinsleden zoals uw moeder, uw drie zussen, uw broer, uw verloofde en maternale familieleden op dit moment nog steeds in Afghanistan, te Kabul (CGVS p.14).

U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u werkloos bent en uw dagen in België vult met af en toe te lopen of u op uw gsm te kijken (CGVS p.4). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit

alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

2.3. Aanvullende stukken

Op 25 augustus 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt en waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar de respectievelijke weblinks):

- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*”, 4 november 2022;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*”, augustus 2022;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*”, december 2023;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*”, augustus 2022;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*”, augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*”, augustus 2022;
- UNAMA “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*”, juni 2023;
- COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*”, 14 december 2023;
- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*”, 2 februari 2024;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024;
- SEM “*Focus Afghanistan – Return from abroad*”, februari 2025.

In de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023 wordt uitgebreid geciteerd uit en gebruik gemaakt van informatie afkomstig uit “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, gepubliceerd in maart 2022 en in juni 2023, telkens met url-verwijzing in de voetnoot.

2.3.2. Op de zitting van 10 september 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarin hij verwijst naar een arrest van de Raad met nr. 307.388 van 28 mei 2024, en waarin hij verwijst naar nieuwe neergelegde stukken waarmee hij zijn tewerkstelling en integratie, relatie met een meisje en zijn sport zou bewijzen. Met deze stukken wil hij aantonen dat hij totaal verwesterd is en dat hij een buitenechtelijke relatie heeft. Mensen in het land van herkomst zouden ook op de hoogte zijn van deze relatie en verzoeker vreest daarom om bij een terugkeer vervolgd te worden voor dit feit. Verzoeker legt verder vier foto's en loonbrieven voor de maanden juli en augustus 2025 neer.

2.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

2.4.1. Verzoeker verklaart door de taliban te worden vervolgd omdat hij en zijn vader werkten voor de Afghaanse lokale politie (ALP). Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat hij moest aangeven wanneer hij iets niet verstond of de tolk niet goed begreep, zodat dit zou kunnen uitgeklaard worden (notities van het persoonlijk onderhoud (verder "NPO"), p. 3). Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (NPO, p. 3). Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen geven, dat hij de tolk begrepen heeft en dat alle vragen duidelijk waren (NPO, p. 49). Er blijkt niet dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, of dat deze de impact zouden hebben gehad op verzoekers verklaringen. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

2.4.2. Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielerelaas. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn de volgende:

- Verzoeker kan niet aannemelijk maken dat hij voor de lokale Afghaanse politie (ALP) werkte:

- Hij blijkt opvallend onwetend over de veiligheidssituatie in zijn geboorteregio. Het is niet logisch dat verzoeker met het voltallige gezin in 2019 naar zijn geboortedorp en ouderlijk huis terugkeerde gezien de enorme risico's die hiermee gepaard gingen. Zeker niet gelet op verzoekers verklaringen dat hij en zijn gezinsleden in 2003 hieruit gevlucht waren vanwege de onveilige situatie en gezien zijn verklaring dat de taliban er zijn ouderlijk huis in brand stak. Verzoekers verklaringen over zijn geboorteregio geven een ingestudeerde en niet-doorleefde indruk. Hij kan over de meeste lokale politiecommandanten niet zeggen in welke controle posten in zijn regio zij gestationeerd waren en geeft toe dat hij enkel op de hoogte is van de namen van lokale politiecommandanten omdat hij sommige ALP-leden en zijn vader over hen hoorde praten. Verzoeker heeft een beperkte kennis over zijn geboortestreek. Hij geeft toe dat hij de dorpen die hij opsomt rond zijn geboortedorp enkel van horen zeggen kent en er nooit zelf naar toe ging en dat er mogelijks nog andere dorpen dan deze dichterbij zijn geboortedorp kunnen liggen. Verzoeker weet als lokaal politieagent opvallend weinig over de veiligheidssituatie in zijn geboorteregio vlak voor de machtsovername in augustus 2021. Hij kan niet zeggen wanneer zijn provincie Parwan in handen van de taliban viel, alhoewel hij ongeveer twee jaar als lokaal politieagent tewerkgesteld was. Het is niet logisch dat verzoeker tot augustus 2021 in Chahardey woonde, gezien zijn district reeds vanaf 10 juli 2021 in handen van de taliban viel.
- Verzoekers verklaringen over zijn opleiding bij de Afghaanse lokale politie overtuigen niet. Hij heeft amper kennis over hoe hij zich bij de ALP in zijn regio kon registreren. Hij heeft geen idee welke documenten hij nodig had voor zijn registratie bij de ALP. Verzoekers verklaringen zijn in strijd met informatie over de registratie van rekruten waarover het CGVS beschikt.
- Verzoekers verklaringen inzake zijn taken als lijfwacht voor de commandant van de ALP bieden geen logica. Het is niet aannemelijk dat hij gedurende twee jaar lang systematisch noch zijn hoofdtaak als persoonlijke lijfwacht van zijn vader noch zijn neventaken als lokaal politieagent moest uitvoeren.
- Verzoekers verklaringen over de incidenten die hij als lokaal politieagent met de taliban meemaakte, blijken vaag en niet-doorleefd. Verzoeker is niet eenduidig over zijn betrokkenheid als lokaal politieagent bij enige gevechten tegen de taliban. Wanneer hem gevraagd wordt om meer details te geven over één van de aanvallen waarbij hij aanwezig was, geraakt verzoeker niet verder dan enkele vage verklaringen. Van iemand die beweert dat hij gedurende twee jaar zou ingestaan

hebben voor de veiligheid van zijn eigen geboortedorp, kan verwacht worden dat hij meer gedetailleerd over incidenten die hij in zijn eigen controlepost meemaakte in detail kan vertellen.

- Er kan geen geloof gehecht worden aan zijn verklaringen over het shiftsysteem binnen zijn politie-eenheid en zijn persoonlijke verlofregeling bij de ALP. Volgens verzoekers omschrijving van het shiftsysteem zouden na de shiftwissel slechts vier ALP-leden instaan voor de beveiliging van vijf bewakingsposten, wat, zeker gezien de onzekere veiligheidssituatie en de aanvallen van de taliban in de regio, niet logisch is. Het is ook niet geloofwaardig dat verzoeker als ALP-lid twee jaar lang nooit enig verlof kreeg.
- Het is niet logisch dat verzoeker zonder financiële tussenkomsten nog ongeveer tien maanden na de stopzetting van de financiering van de ALP en ongeveer zeven maanden na de ontbinding van de ALP nog bij de Afghaanse lokale politie in Chahardey werkte en uitbetaald zou zijn geweest.

- Verzoeker kan niet aannemelijk maken dat hij door de taliban vervolgd zal worden omdat zijn vader als politiecommandant voor de ALP in Chahardey tewerkgesteld was. Hij is niet in staat te antwoorden op een aantal essentiële kennisvragen over het jobprofiel van zijn vader en om deze op doorleefde wijze toe te lichten:

- Verzoeker vermeldt pas voor het eerst bij het CGVS dat zijn vader voor zijn job bij de ALP, reeds voor een buitenlands bedrijf werkte en dat hij voor verzoekers geboorte voor de voormalige Afghaanse overheid tewerkgesteld was. Hij heeft weinig kennis over deze eerdere jobprofielen van zijn vader. Aangezien de jobprofielen van zijn vader aan de basis zouden liggen van verzoekers vrees ten aanzien van de taliban, vormt verzoekers verweer dat hij te jong was en zelfs nog niet geboren was geen afdoende verklaring voor de lacunes in zijn kennis.
- Verzoekers verklaringen inzake mogelijke betrokkenheid van zijn neven bij de ALP-afdeling in Chahardey geven geen afdoende uitleg waarom zijn vader zonder enige ervaring direct als hoofd van de lokale ALP-afdeling aangeduid werd. Dit verklaart evenmin waarom zijn vader zou toegestaan hebben dat de ALP in het ouderlijk huis te Chahardey een lokale controlepost oprichtte waar hij later met zijn volledige gezin naar toe verhuisde gezien de aanvallen die de taliban er op de controlepost in verzoekers ouderlijk huis uitvoerden en de taliban verzoekers ouderlijk huis reeds in 2003 in brand hadden gestoken.

Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat de taliban hem of zijn vader nog na begin 2020 bedreigden, wat vragen oproept waarom zij verzoeker of zijn vader op dit moment zouden viseren.

Het is niet logisch dat de taliban niet verzoekers vader maar verzoeker zelf begin 2020 naar het leven zouden staan gezien verzoekers verklaringen dat zijn vader een lokaal politiecommandant was en een leidinggevende rol had. Uit niets van verzoekers verklaringen blijkt dat de taliban zijn vader op dit moment viseren.

Verzoekers wisselende verklaringen over de huidige verblijfplaatsen van zijn vader en zijn verdwijning doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

- Verzoekers verklaringen over zijn eigen vervolgingsfeiten kunnen niet overtuigen. Het loutere feit dat hij een familielid is van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in verzoekers hoofde aannemelijk te maken.

Verzoeker benadrukt zelf dat er nooit enige persoonlijke incidenten tussen hemzelf en de taliban waren. Sinds een dreigetelefoon begin 2020 aan zijn vader hebben verzoeker en zijn andere familieleden geen andere bedreigingen gekregen. Meerdere van zijn familieleden wonen bij verzoekers maternale tante in Kabul, waar sinds zijn vertrek geen incidenten gebeurden, alhoewel de taliban de mogelijkheid hebben hen te bedreigen sinds de machtsovername.

- De overige documenten die verzoeker heeft neergelegd kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. De voorgelegde taskara's bieden enkel een indicatie van de identiteit en nationaliteit van verzoeker en zijn vader. Het werkatteest, de werkbadge van zijn vader bij het Turkse bedrijf en de voorgelegde foto's hebben slechts bewijswaarde in zoverre deze gepaard gaan met een coherent en doorleefd vluchtrelaas, wat hier niet het geval is, en het zijn slechts kopieën die gemakkelijk te manipuleren zijn. Afghaanse documenten kunnen gemakkelijk via corruptie en vervalsers worden verkregen en hebben dus een bijzonder relatieve bewijswaarde. Zij volstaan op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De verblijfskaart van verzoekers paternale oom biedt enkel een indicatie van zijn eigen nationaliteit en verblijfsstatus. In zoverre verzoeker verwijst naar zijn paternale oom en zijn paternale neef die in België als vluchteling erkend zouden zijn, dient te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van verzoeker.

2.4.3. Verzoeker brengt tegen deze motieven in dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met zijn profiel en zijn familieleden. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing laat toe vast te stellen dat

wel degelijk met elk van deze elementen rekening gehouden werd, maar dat verzoeker heeft nagelaten zijn asielrelaas aannemelijk te maken middels zijn verklaringen of middels stukken. Verzoeker weerlegt met zijn betoog geen enkele van de uitgebreide motieven met betrekking tot deze elementen.

Verzoeker betoogt eveneens dat geen rekening werd gehouden met het gegeven dat heel zijn familie tegen de taliban heeft gevochten. In zoverre verzoeker hiermee doelt op de tewerkstelling van zijn vader als lokale politiecommandant in Chaharday van 2015 tot 2021, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing op dit punt uitvoerig wordt ingegaan maar dat wordt geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van de tewerkstelling van zijn vader door de taliban vervolgd zal worden. Ook op dit punt laat verzoeker na de uitgebreide motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

In zoverre verzoeker met dit betoog eveneens verwijst naar zijn eerdere verklaring dat zijn paternale neven besloten om in zijn geboortedorp de wapens tegen de taliban op te nemen (NPO, p. 43), maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij hierom een gegronde vrees tot vervolging zou hebben. Immers, uit geen enkele van zijn verklaringen blijkt dat dit element een reden zou hebben gevormd waarom de taliban hem bedreigde.

Waar verzoeker verwijst naar verschillende artikels en een rapport van een mensenrechtenorganisatie met algemene informatie over de situatie in Afghanistan en getuigenissen van andere Afghanen, merkt de Raad op dat dit niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker zelf in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond.

Waar verzoeker verwijst naar eerdere rechtspraak van de Raad merkt de Raad op dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)).

Verzoeker voert aan dat hij tegen het beleid van de taliban is en dat hij meent dat zijn denkwijze voldoende is om hem in gevaar te brengen bij terugkeer naar Afghanistan. Met een dergelijke algemene bewering maakt verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk.

Verzoeker is het oneens met de beoordeling dat hij niet heeft aangetoond dat hij voor de lokale politie gewerkt heeft. Hij voert aan dat hij meerdere foto's heeft neergelegd tijdens zijn werk, dat het een schande is om aan iemands tewerkstelling geen geloof te hechten en dat hij zeer gedetailleerde verklaringen heeft afgeleverd over zijn werk, over de gevechten en zijn leven in Afghanistan. Verzoeker weerlegt met dit algemeen betoog de zeer uitgebreide motivering in de bestreden beslissing niet op basis waarvan wordt geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zelf voor de lokale Afgaanse politie (ALP) werkte. De Raad treedt deze beoordeling, die steun vindt in het administratief dossier, bij.

Waar verzoeker verwijst naar meerdere foto's die hij heeft neergelegd, merkt de Raad op dat deze slechts aantonen wat zij afbeelden, met name foto's van verzoeker in militair uniform en van andere personen in militaire uitrusting. Deze foto's bevatten geen bewijs over de omstandigheden of het tijdstip waarop deze werden genomen noch van de redenen waarom deze foto's werden genomen. Het betreft bovendien slechts kopieën die gemakkelijk manipuleerbaar zijn. Ze hebben bijgevolg slechts een beperkte bewijswaarde en kunnen op zich niet volstaan om de uitgebreide beoordeling in de bestreden beslissing, die steun vindt in het administratief dossier, onderuit te halen.

Verzoeker betoogt dat het feit dat al zijn mannelijke familieleden gevlucht zijn naar Iran en Europa een indicatie is dat ze vervolging vrezen in Afghanistan. De Raad stelt vooreerst vast dat niet al verzoekers mannelijke familieleden gevlucht zijn naar Iran en Europa, aangezien zijn broer volgens verzoekers eigen verklaringen nog in Afghanistan woont, namelijk bij zijn maternale tante in Kabul samen met zijn drie zussen en verzoekers moeder (NPO, p. 14). In zoverre verzoeker verwijst naar zijn paternale oom en neef die in België de vluchtelingenstatus zouden hebben, benadrukt de Raad dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en dat daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij zelf een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

Verzoeker betoogt dat hij op een zeer doorleefde wijze uitleg heeft gegeven over de veiligheidssituatie en over de reden waarom ze teruggekeerd zijn in 2019 naar hun regio. Hij stelt dat ze gewapend waren en dat ze voor hun eigen veiligheid en de veiligheid van andere dorpelingen konden zorgen.

In zijn persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde verzoeker dat de veiligheid goed was wanneer hij verhuisde in 2019 naar zijn geboortedorp Chahr Dey/Chahardey en dat het onder de controle van de regering was (NPO, p. 17-18). Dit wordt tegengesproken door de voorgelegde landeninformatie en verzoekers eigen latere verklaringen. In de bijgevoegde landeninformatie wordt de Ghorband vallei, waarin Chahardey zich bevindt, omschreven als één van de minst veilig gebieden van Parwan, waarin in 2019 gevechten

plaatsvonden tussen de taliban en het Afghaanse leger (zie stuk EUAA: Parwan, december 2020). Verzoeker verklaarde zelf dat de taliban dichtbij waren in Sakou (NPO, p. 19-20) en dat ze aanvallen uitgevoerd hebben op zijn controlepost, die gelegen was in zijn ouderlijk huis (NPO p. 33, 38-39). Hierop gelet is het inderdaad gezien de enorme risico's die hiermee gepaard gingen niet geloofwaardig dat verzoekers voltallige gezin in 2019 opnieuw in Chahardey ging wonen. Zeker omdat ze voordien in 2003 verhuisd waren van Chahardey naar Pol-e-Chomri omdat het niet veilig was (NPO, p. 25) en nadat de taliban hun huis in brand gestoken had (NPO, p. 47). Zelfs wanneer verzoekers familie gewapend zou geweest, lijkt het gelet op bovenstaande elementen een onnodig risico dat het voltallige gezin zou zijn teruggekeerd naar een onveilig gebied en dat bovendien dit ouderlijk huis als controlepost ingericht werd (NPO, p. 33). Verzoekers verklaringen zijn op dit punt dan ook niet geloofwaardig.

Verzoeker betoogt dat hij het recht heeft om te begrijpen hoe verweerder tot de conclusie gekomen is dat zijn verklaringen ingestudeerd waren. De Raad stelt vast dat op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing gelezen kan worden dat verzoekers verklaringen over zijn geboorteregio verweerder een ingestudeerde en niet-doorleefde indruk geven, omdat hij over de meeste lokale politiecommandanten niet kan zeggen in welke controleposten in zijn regio zij gestationeerd waren (NPO, p. 28) en aan het CGVS moet toegeven dat hij enkel op de hoogte is van de namen van lokale politiecommandanten omdat hij sommige ALP-leden en zijn vader over hen hoorde praten (NPO, p. 37). Ook geeft verzoeker volgens verweerder blijk van het ingestudeerde en niet-doorleefde karakter van zijn verklaringen omdat hij, hoewel hij enkele dorpen in de nabije omgeving van Chahardey kan opsommen, aan het CGVS toegeeft dat er mogelijks nog andere dorpen dan deze dicht bij zijn geboortedorp kunnen liggen (NPO, p. 9), omdat verzoeker als uitleg voor zijn beperkte kennis over zijn geboortestreek stelt dat hij in de twee jaar voor de machtsovername wel in Chahardey woonde maar door de onveilige situatie in zijn regio nooit zijn geboortedorp verliet en dat hij vervolgens benadrukt dat hij de dorpen die hij opsomt rond Chahardey eveneens enkel van horen zeggen kent (NPO, p. 9). De Raad neemt deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, over.

Verzoeker betoogt dat hij niet veel kan vertellen over de wijze waarop Arabakis zich inschrijven omdat de inschrijvingsprocedure bij hem als zoon van de commandant anders was dan de andere arabakis en dat dergelijke zaken tot de parate kennis van verweerder moeten behoren.

De Raad merkt op dat verzoeker bij het CGVS verklaarde dat bij zijn registratie gevraagd werd naar zijn gegevens, zijn naam en familienaam, zijn leeftijd en geboorteplaats en zijn studies (NPO, p. 29). Voor de rest zou zijn vader bezig geweest zijn met de administratie. Omdat zijn vader hoofdpersoon was van een team had verzoeker voorrang. Verzoeker kon niet antwoorden op de vraag welke andere documenten hij nog nodig had voor de registratie bij de ALP. Op de vraag of er nog andere zaken waren die hij moest doen bij zijn registratie antwoordde verzoeker dat niets anders gevraagd werd dan wat hij zei.

Verweerder heeft landeninformatie toegevoegd over de lokale politie van Afghanistan.

Het hierin beschreven rekruteringsproces bij de ALP vertoont opmerkelijk verschillen met verzoekers verklaringen over zijn eigen rekrutering. Volgens deze informatie werden nieuwe rekruten gescreeend door de lokale gemeenschap of de districts-shura (gemeenschapsbestuur), hadden ze nadien een gesprek met de recruiter van het district of het provinciale ministerie van Binnenlandse Zaken van de Afghaanse Nationale Politie en vulden ze een sollicitatieformulier in. Als de sollicitatie wordt geaccepteerd, schrijft een biometrisch team van het ministerie van Binnenlandse Zaken de kandidaat in en worden de kandidaten doorgelicht door het ministerie van binnenlandse zaken en de Afghaanse inlichtingendiensten (NDS). Verder wordt in de landeninformatie ook beschreven dat kandidaten gecontroleerd worden op het gebruik van verdovende middelen door middel van bijvoorbeeld urinetests. Als de kandidaat wordt goedgekeurd, tekent hij een contract voor een jaar bij het ministerie van Binnenlandse Zaken en kan hij beginnen met zijn opleiding, krijgt hij een uniform en een wapen en begint hij een salaris te ontvangen.

De Raad volgt verweerder dat het feit dat verzoeker kon toetreden tot de ALP zonder aan een dergelijk rekruteringsproces te moeten voldoen en dat hij zelfs niet op de hoogte lijkt te zijn hiervan afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Waar hij aanvoert dat de zoon van een commandant anders wordt behandeld, legt hij geen enkel stuk voor om dit te staven. Ook in de landeninformatie wordt nergens melding gemaakt van een alternatief rekruteringsproces voor de zonen van commandanten. Verzoeker heeft dit ook niet vermeld tijdens zijn gesprek bij het CGVS, alhoewel hij hiertoe de kans had. Ook deze blote bewering wordt dan ook niet geloofwaardig geacht.

Verzoeker voert aan dat verweerder zich te veel op de landeninfo focust dat wat in de werkelijkheid was wat de stopzetting van de financiering van de ALP in september 2020 en de ontbinding van de ALP betreft.

De voorgelegde landeninformatie bevestigt dat de financiering van de ALP stopgezet werd op 30 september 2020 en dat de organisatie later dat jaar stopgezet werd. Daarop gelet is verzoekers verklaring dat hij werkte bij de ALP tot de *“uitval van de regering”* in 2021 (NPO, p. 17) inderdaad niet logisch te noemen, aangezien dit, zoals verweerder terecht motiveert, zou betekenen dat verzoeker zonder financiële tussenkomsten nog ongeveer tien maanden na de stopzetting van de financiering en ongeveer zeven maanden na de ontbinding

van de ALP hierbij tewerkgesteld was en uitbetaald zou zijn geweest. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat de neergelegde landeninformatie niet zou overeenstemmen met de werkelijkheid en geeft geen enkele verklaring voor de tegenstrijdigheid van zijn verklaringen met deze landeninformatie.

Verzoeker voert aan dat verweerder geen ander argument vindt dan hem kwalijk te nemen waarom hij bij de DVZ het werk van zijn vader bij de Arbaki niet vermeld heeft en dat hij zoveel foto's heeft neergelegd over dit werk dat het niet redelijk is om aan dit werk te twijfelen.

Verzoeker gaat hiermee uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt verzoeker niet verweten dat hij zijn vaders werk bij de Arbaki niet vermeld heeft bij de DVZ, maar wel dat hij bij de DVZ nergens vermeldde dat zijn vader voor zijn job bij de ALP reeds voor een buitenlands bedrijf werkte en dat hij voor verzoekers geboorte voor de voormalige Afghaanse overheid tewerkgesteld was. De Raad volgt deze motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Verzoeker betoogt dat hem kwalijk genomen wordt dat hij over de verblijfplaats van zijn ouders niet duidelijk was bij de DVZ en dat hij meerdere bewijzen heeft voorgelegd over het verblijf van zijn vader in Iran. De Raad vindt in het administratief dossier geen stukken terug met betrekking tot het verblijf van verzoekers vader in Iran. Verzoeker doet met zijn verwijzing naar de vermeende voorgelegde bewijsstukken geen afbreuk aan de motivering dat hij wisselende verklaringen heeft afgelegd over de huidige verblijfplaatsen van zijn vader en zijn verdwijning. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier. De vastgestelde tegenstrijdigheden in dit kader dragen bij aan de algehele ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Verzoeker wijst tenslotte nog op het feit dat hij een etnisch Tadzjiek is en hierdoor een vrees voor vervolging koestert. Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt echter niet dat er sprake is van een systematische vervolging van personen van Tadzjiekse origine. In de beschikbare informatie kan worden gelezen dat bij de individuele beoordeling van een vrees voor vervolging in hoofde van een persoon met Tadzjiekse etniciteit er rekening gehouden moet worden met het gegeven dat deze persoon gepercipieerd zal worden als iemand die banden heeft met de National Resistance Front (hierna: NRF), waarbij in het bijzonder de Tadzjiken afkomstig uit de districten Panjshir en Andarab in de provincie Baghlan een gevaar lopen. Verzoeker heeft echter geenszins melding gemaakt van een vervolgingsvrees wegens zijn Tadzjiekse origine, laat staan van enige banden met de NRF, en hij is ook niet afkomstig uit de voormelde districten in de provincie Baghlan. Verzoeker reikt geen concrete elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hij zal worden gevisieerd bij een terugkeer naar Afghanistan wegens het loutere gegeven van Tadzjiekse origine te zijn.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen volgt de Raad de verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden vluchtrelaas en dat verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt. De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van verzoekers vluchtrelaas en zijn pertinent, alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad dan ook overgenomen.

2.4.4. Verzoeker voert daarnaast een vrees voor vervolging aan omdat hij bij terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zou worden gepercipieerd. Op grond van de beschikbare informatie, komt de Raad tot de volgende beoordeling. Op grond van de beschikbare informatie, komt de Raad tot de volgende beoordeling:

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden.

De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'taliban

General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd.

Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 22).

Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsvername door de taliban*" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting — wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende

moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘hudud’-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023.

UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘qisas’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘hudud’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen.

Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20).

Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8

December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders.

Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd.

Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

In casu voert verzoeker aan dat hij totaal verwesterd is, dat hij een buitenechtelijke relatie heeft, dat mensen in het land van herkomst ook op de hoogte zijn van deze relatie. De Raad wijst erop dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat het gaat om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat het bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag verwacht worden dat hij dit opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, als uiting van een politieke of religieuze overtuiging. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke.

Verzoeker duidt nergens *in concreto* aan dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

Verzoeker is een volwassen man geboren in 2000 en wiens vormende jaren zich in Afghanistan hebben afgespeeld. Hij is een praktiserend soennitisch moslim die aangeeft te bidden, de ramadan te volgen en de koran te lezen (NPO, p. 12). Hij ging in Afghanistan naar school tot het twaalfde leerjaar (NPO, p. 16) en beschikt over een familiaal netwerk in Afghanistan waarmee hij regelmatig contact heeft (NPO, 15). Blijkens zijn verklaringen is verzoeker uit Afghanistan vertrokken in 2021. Bij zijn vertrek uit Afghanistan was verzoeker ongeveer 21 jaar oud. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Dat verzoeker bijna twee jaar in België verblijft, hier werk heeft en sport doet, betekent niet dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Waar verzoeker aanvoert dat hij thans een relatie heeft met een meisje en dat mensen in zijn land van herkomst op de hoogte zijn van deze relatie, merkt de Raad op dat verzoeker hier onvoldoende begin van bewijs van aanbrengt. Hij legt enkele foto's neer waarop hij figureert met een jonge vrouw, waarmee hij een koppel zou vormen. Verzoeker verstrekt echter geen enkele informatie met betrekking tot de identiteit van deze dame, haar verblijfplaats, de aard en hechtheid van hun relatie. Op basis van de voorliggende gegevens maakt verzoeker niet aannemelijk dat er in zijn hoofde sprake is van een verboden relatie waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij veilig terugkeert naar Afghanistan.

Verzoeker voert aan dat hij een tatoeage heeft. Het louter hebben van een tatoeage houdt niet in dat verzoeker gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. Uit niets blijkt dat deze tatoeage een obscen of voor de taliban bijzonder aanstootgevende afbeelding betreft. Verder blijkt dat zijn tatoeage zich bevindt op te verbergen plek op zijn lichaam: indien hij lange mouwen draagt, is de tatoeage volledig onzichtbaar. Verder maakt hij evenmin aannemelijk dat deze tatoeage als een dermate integraal

onderdeel van uw identiteit kan worden beschouwd dat van hem niet zou kunnen verwacht worden dat hij deze zou laten verwijderen.

Er blijkt aldus niet dat er in hoofde van verzoeker sprake is van elementen die uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Het loutere gegeven dat men zou weten van waar verzoeker exact terugkeert, doet verder geen afbreuk aan wat hierboven wordt uiteengezet, met name dat verzoeker een daadwerkelijke, noch een toegeschreven verwestering aannemelijk maakt, alsook dat niet blijkt dat hij in de specifieke negatieve aandacht zou staan van de taliban.

2.4.5. Gelet op hogerstaande motieven, bevestigt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de vluchtelingenstatus. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.5.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.
§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.5.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b), van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie.

De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan.

Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.5.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de facto* autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto* autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers - , de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiietische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden.

Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: “*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*”). UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Parwan. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024.

2.5.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend vijftientig door:

C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT